

Müthiş Yetenekli Bozayı

Marko

Kılıktan Kılığa Giriyor

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3, 34664
Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

Marko Kılıktan Kılığa Giriyor

Metin: © 2012 Gerry Boland
Resimler: © 2012 Áine McGuinness, The O'Brien Press Ltd.
Orijinal Eser: © 2012 The O'Brien Press Ltd., Dublin, İrlanda
Türkçe Çeviri: © 2017 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Türkçe yayın hakları Kalem Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Yazan: Gerry Boland
Resimleyen: Áine McGuinness
Özgün Adı: Marco Master of Disguise
Çeviren: Şiirsel Taş
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Gökçe Ateş Aytuğ
Son Okuma: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Haziran 2017
ISBN: 978-605-9781-83-1

Tüm hakları saklıdır.

Baskı: İmak Ofset
Merkez Mah., Atatürk Cad., Göl Sok., No:1, 34192
Yenibosna, Bahçelievler, İstanbul • Tel.: (0212) 444 62 18
Sertifika No. 12531

Müthiş Yetenekli Bozayı

Marko

Kılıktan Kılığa Giriyor

Gerry Boland

Resimleyen: Áine McGuinness

Çeviren: Şiirsel Taş

Gerry Boland

Dublin doğumlu Gerry Boland 2001'den beri Kuzey Roscommon'da yaşıyor. Bölge okullarında yaratıcı yazma dersleri veren yazar, bir organik tarım bahçesinde yarı zamanlı çalışıyor ve kalan vaktini olabildiğince yazmaya ayırıyor. Gerçek bir çevrecidir, vejetaryenlik ve hayvan hakları konusunda kampanyalar yürütür. "Müthiş Yetenekli Bozayı Marko" serisinin yanı sıra *Watching Clouds* (Bulutları Seyretmek) adlı bir şiir kitabı ve Dublin ile ilgili iki gezi kitabı bulunmaktadır.

Lisa, Kate ve Gareth'a
ithaf edilmiştir...

Teşekkür

İlham veren illüstrasyonları için Áine McGuinness'e,
O'Brien Press'teki herkese, *Marko Kılıktan Kılığa Giriyor*'un
ilk taslağının yazıldığı Annaghmakerrig'deki Tyrone Guthrie
Merkezi'ne ve her zaman olduğu gibi Miriam'a
teşekkür ederim.

G. B.

Sınıfımda hemen herkes evcil hayvan besliyordu. Çoğunun köpeği, birkaç kişinin de kedisi, muhabbetkuşu ya da Japon balığı vardı. Mina'nın bir hemstırı vardı, Leo'nunsa altmış yaşında olduğunu iddia ettiği bir kaplumbağası. Leo bence kesin abartıyordu. Toni'nin hem küçük bir kertenkelesi hem de bir tavşanı vardı, oldukça garip bir ikiliydi doğrusu.

Ama tanıdığım hiç kimse bahçesindeki barakada bir bozayı beslemiyor ya da akşamları kanepede bir bozayıyla oturup televizyon seyretmiyordu.

Marko evcil hayvan değildi elbette. Benim arkadaşım, hem de en iyi arkadaşım.

Marko'nun kapımızı çalıp bir fincan çay istemesinin üzerinden neredeyse beş ay geçtiği halde hayvanat bahçesi hâlâ onu arıyordu. Şehrin dört bir yanına kayıp ilanları asılmıştı:

Sokağımızdaki elektrik direğine yapıştırılmış kayıp ilanlarından birini söküp aldım ve eve getirdim.

İlanı Marko'ya gösterdim.

“Bu ben miyim?”

“Başka kim olabilir?”

“Toraman'a benziyor.”

“Toraman mı? O da kim?”

“Amcam. Ondan son haber aldığım, Avustralya'da bir hayvanat bahçesindeydi.”

“Bence bu senin fotoğrafın Marko. Yakından baksana.”

İlanı yüzüne iyice yaklaştırıp o güzel kahverengi gözleriyle fotoğraftan kendisine bakan ayıyı uzun uzun süzdü.

“Eee,” dedim. “Fotoğraftaki sen misin yoksa Toraman mı? Bozayların hepsi bana aynı görünüyor.”